

СВОБОДА

LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

Рокъ X.

Олифантъ, Па. Четверъ 25-го Вересня 1902.

Число 39.

Переглядъ тыжневый.

Голосный процессъ въ справѣ подкупства членовъ союму державы Мисурі и рады мѣста Ст. Луисъ, Мо. веде ся дальше, водслюючы передъ нашими очима страшну моральну гниль деякихъ политикеровъ. Судъ присяжныхъ переслухуе теперь многочисленныхъ свѣдковъ и водкрывае такій рѣш, про який нѣкому й не снило ся. Найповажнѣйшій горожане, послы и радны мѣста вышаны въ ту справу. Кромѣ колькохъ пословъ арештовано вже 5 охъ вызначныхъ капиталистовъ, 4-охъ властителейъ и 2 охъ урядниковъ товариства електричныхъ трамваевъ, котре прикладало руки до водкупства.

Показало ся такожъ, що обжалованій о подкупство были звязанъ страшною присягою. Нѣ оденъ зъ нихъ несиѣвъ зрадити якомубудь тайны, факту або имени сплнника. Всѣ члены ватаги мали подюматъ себѣ, ратувати на случай процессу и дѣлати пося приказовъ проводирѣвъ. А горе тому, хто-бы бажавъ вырвати ся зъ подъ загально принятыхъ правилъ! Его ждала неминуа кара смерти, черезъ поддрѣзане горла, вырѣзане языка и вкинене до рѣки Миссисипи. Звѣдникъ не мѣгъ навѣть утечи анъ скоропити ся водъ мѣсти ватаги, бо на еѣ услугахъ була цѣла череда шпигунѣвъ и очайдухъ, котры вештали ся по всѣхъ усюдахъ. Звѣдн пошло, що ты панове могли лѣтами обкрадати державу и мѣсто, продавати кожду консекцію, очевидячки грабити сотки тысячъ жателѣвъ, а нѣхто не мѣгъ дознати ся о ихъ подвигахъ. Словомъ подвижничаги нѣчимъ не рѣзняли ся водъ дѣлѣ италійскои Мѣфії.

Членъ союму, Гарі А. Фолькнеръ, хоче зложити новій и дуже важній доказъ вны своихъ товаришѣвъ, одначе его пропозицію водкынено по причинѣ внесеного прокураторомъ обжалованя о злочинъ кривоприсягя. Выпущено его на свободу подъ кавцію 55 тысячъ долларѣвъ. Найцѣкавшій збѣзъ надѣюгъ ся водъ Ч. Крейца, котрый сами днями мае приѣхати зъ Мексико. Черезъ него вышлы наверхъ цѣла справа, наслѣдкомъ чого буеъ змушений утѣкати до Мексико.

Дотеперѣшній предѣдатель американского конгрессу, п. Гендерсонъ, хоче уступити збъ своего уряду. Говорять будто бы сердце забравъ въ компромитуючѣ его любовный зносины зъ якоюсь панею и се мае бути причиною уступ-

леня. Боятъ ся, чтобы его суперники не скотѣли выволѣчи тои сивавы въ конгрессъ, тому волѣти уступити добровольно.

Минувшого вторника водбула ся въ Серетогѣ, Н. Й. станова конвенція республиканска. Важна она тымъ, що ту по разъ першій керманчѣ республиканской партіи обширѣйше заговорили про тросты, про ихъ шкѣдну дѣяльність для загала и вкѣдци порѣшили обмежити ихъ самоволю.

Чи говорили широ и чи до сего рѣшеня не спонукала ихъ лише ошнѣя загала, покаже недалѣка будущность. Можна одначе сумнѣвати ся, чтобы панове керманчѣ, що е заразомъ членами и керманчями тростѣвъ, скотѣли дѣлати широ на томъ поли. Политичный кручки и нѣчого болѣше.

Зъ иншихъ ухвалъ конвенції заслугоуе на увагу постановѣ, що до залагодженя и управлѣннѣя справъ кубанскихъ та й индоревале кандидатуры Рузвелта на президента Сп. Державъ въ роцѣ 1904.

Кромѣ холеры появила ся на Филиппинахъ друга страшенна пошестъ — чума. Си жертвою упало доси 25 особъ, а колько еще впаде, то лишь Богъ оденъ знае. Лѣкарѣ доказують, що накопи американске правительство не вѣзме ся енергично до скорон ратунковой акції, такъ пезабаромъ сотки тысячъ жателѣвъ будутъ гинути, наче мухи.

Про дальшій хѣдъ подѣй на островѣ Миндене нема нѣякихъ вѣстей. Знакъ сесе, що мѣжъ Американцами и Морями ведутъ ся переговоры, або обѣ стороны приговляють ся до боры на жете и смерти.

Министерство справъ внѣшныхъ у Вашингтонѣ одержало зъ Колумбії телеграмъ, що мѣйка панамска сильно zagrożена. Такъ повстанцѣ якъ и правительственный войска що дня задержують комунікацію, рабують поѣзды, а навѣть накладываютъ военный податки на Американцѣвъ и прочіе чужинцѣвъ. Мѣсто Панама переживае такожъ дни страха, бо флѣта ворохобниковъ грозятъ ему бомбардацію.

Супротивъ сего, що протесты постороннихъ державъ не помагакъ нѣчого, а краеве правительство не мае силы завести порядокъ, Сп. Державы послали до Панама военный корабель „Пентеръ“ и 300 моряковъ. Ихъ задачою буде зарести порядокъ въ Панамѣ и удержати свободный перѣѣздъ на шійцѣ. До Колонъ водиливъ другій военный корабель — „Синсінатті“.

Муринська республика Гайті, де партійны споры

такожъ привели до страшной домашней войны, етои теперь на краю погнѣблѣ. Наслѣдки войны слѣдны вже въ цѣломъ краю, бо голодъ, нужда и различный недуги — ихъ помѣчники, заглядають всѣмъ до очей. Тысячѣ жителѣвъ погибають подъ ихъ ударами.

Американскій часопись что дня доносѣтъ про новый проливъ крови, новый безпорядки и нову нужду на Гайті.

Послѣдними днями розойшла ся вѣсть, будто-бы правительственный кругъ у Вашингтонѣ загадували аннектировать сей островъ. Правительство Сп. Державъ пошле републицѣ Гайті заяву того амѣсту, що обѣ партіи мають сейчасъ погидити ся и завести въ своимъ краю постійне правительство, способне до правлѣннѣя и удержаня порядка. Въ противнѣмъ случаю Сп. Державы займутъ островъ войскомъ, заведуть порядокъ и дадутъ народныи спрѣмогу выбрати собѣ урядъ пося волѣ большости. Притѣмъ застережуть собѣ, що накопи-бъ заворушеня и безпорядки ще разъ повторили ся тодѣ островъ буде прилученый до Сп. Державъ.

Мѣжъ тымъ демократы и антимперіалисты шепчуть собѣ до уха, що нѣхто иншій, лише американскій капиталисты выкликали мѣжусобицѣ на Гайті, довели до домашней войны и подержують тамошну революційну партію. Иншими словами значить ово, що Американцѣ нарокомъ довели до такого стану нещасну републику Гайті, абы прилучити опѣсля еѣ до Сп. Державъ. Такими дорогами хочуть они дѣйти до новыхъ колоній и новыхъ рынковъ збуту.

Смѣшно стороною хлопскихъ бунтовъ въ Росіи е ся обставина, що всюда приходится до нихъ въ имени царя. Такъ повелѣтъ царъ батюшка — говорятъ хлопы, и нападаютъ на панскій дворы и фабрики, нищать и грабятъ, що имъ подъ руку попаде. Царъ бажаетъ нашего добра, а лише клягъ помѣщики (дѣдичѣ) не допускають до сего. Колами и цѣпамъ ихъ, силою треба намъ добивати ся своего.... И топыи хлопѣвъ кидають ся на помѣщиковъ, дѣлать мѣжъ себѣ ихъ добро, а мѣсцями приходять и до страшныхъ рѣзнь.

Е се хитра работа революційныхъ агитаторѣвъ, котры знаютъ про слѣпу вѣру темныхъ масъ въ добру волю царя и выходоувають еѣ до своихъ цѣлей. Абы сему зарадити царъ упавъ на шасливу гадку. Именно дня 16. с. м. поѣхавъ до Курека, де ровнѣжъ повторяли ся заворушеня, та й лачно промовивъ до зобра-

бренныхъ хлопѣвъ. Змѣсть его мовы такий: „Я нѣкому не кажу грабити и нападати на дворы, а вѣсти розѣвнѣны въ томъ дуѣ е фальшивый. Най нѣхто не важить ся робити сего болѣше, бо буде строго покаранный. — Каждый подданный повиненъ бути чемный и терпеливый... А що належить до потребъ народа, то вже моя въ томъ голова. Я буду старати ся, чтобы всѣмъ было добре“.

Говорене гарне, та коли розобрати его, то мимо волѣ насугаетъ ся на гадку староруска пословица: „Чекай псе, заки кобила здохне“.

Военне право, яке лишило ся було въ пол. Африцѣ водъ часѣвъ англо-бурской войны знесено минувшого тыжня и проклямовано цивильный законы. Обмежено лише свободу ношеня и спроваджуваня оружя. У давныхъ бурскихъ републикахъ пануе повный миръ.

Иванъ Сабатъ, радный Р. Н. Союза. Родивъ ся въ Галичинѣ, приѣхавъ до Америки 1885 роцѣ; е кондукторомъ на стрікарѣ въ Yonkers, N. Y.

Водъ дня 17. до 18. водбувавъ ся въ Монахії (Пѣмечина) конгрессъ нѣмецкихъ социалистовъ. Въ конгрессѣ взяло участъ 205 делегатѣвъ зъ цѣлои Нѣмечины, Австрії, Италії, Англіи, Бельгії и Голандії, а мѣжъ ними 37 пословъ до парламенту. На превелику журбу вороговъ робѣтничои сивавы, социалисты не лишь не посварили ся мѣжъ собою, але порѣшили йти во всѣмъ рука въ руку и домагати ся полѣшшеня робѣтничои долѣ. Ухвалено такожъ агитувати за 8-годиннымъ днемъ працѣ, а при надходящихъ выборахъ лучити ся зъ поступовыми партіями.

НОВИНКИ.

КАЛЕНДАРЬ.

Вересень.	
25	Ч. Антонова
26	П. Бирялин
27	С. Водя. Ч. Крестъ (пѣсть)
28	Н. 15. по Сом. Накметы
29	П. Ефимия, Лодатлы
30	В. София, Екря, Надѣя, Лѣ бѣи
31	С. Експелл еп.

— Смерть подъ землею найшло собѣ въ копальняхъ угли въ Алгона, В. Ва. 17 робѣтничѣвъ. Водъ майнерской лампки запалили ся на-

магродженъ въ копальни газы, а ты зновъ выкликали выбухъ пѣстьохъ бѣтѣвѣвъ пороку, який находили ся въ майнахъ и наступила страшна експлозія. Вхѣдъ до майновъ заваливъ ся въ одной хвили, наслѣдкомъ чого всѣ робѣтничѣ были похоронены живцемъ. Лишь два зъ нихъ, якийсь Англіецъ и Словакъ, Гапа, вспѣли уратувати ся, прочій погнѣли. Доси выдобули зъ подъ землѣ 14 трупѣвъ.

Всѣ погнѣшій были „ске-бамы“.

— Звѣрскаго злочину довершено близъ Невейго, Мич. на фармѣ зв. Атія. При молоченю збѣжа паровою молѣтѣльнею 13-лѣтний хлопѣцъ-помѣчникъ водъ розвазуваня сноповъ скалѣчивъ въ руку якогось Крейсона, котрый пускавъ снопы до машины. Ся небережнѣсть такъ розлютила Крейсона, що зловивъ хлопчину за ноги и кинувъ мѣжъ трибы молѣтѣльнѣ, де потерло его на кусѣ. Иншій робѣтничѣ, котрый были свѣдками злочину, заволакли тодѣ злочинца подъ найближше дерево и повѣспили неначе пса. Власти зарядили дожджене въ той справѣ арештукъ чп всѣхъ робѣтничѣвъ. Нема одначе сумнѣву, що всѣ будутъ увольненіи черезъ судъ при сяжнихъ, бо супротивъ звѣрскаго злочину Крейсона було бы здѣргнуло ся навѣть камѣнне сердце.

— Зелѣзничий катастрофы. Въ окрестности Сечбурга, Па. збѣдрили ся два тягаровы поѣзды, якими вели колько вагонѣвъ нафты и газоліны. При збѣдуреню попукали зборники зъ нафтою и запалили ся водъ огню льокомѣтивы. Повстанъ страшный огонь, якого нѣхто не въ силѣ бувъ угасити. Зелѣзничая служба уратувала ся, хочъ усѣ сильно попарены, але 15 вагонѣвъ зъ нафтою и ин. товарами згорѣли зовсѣмъ. — Въ Индіяхъ сходныхъ, 205 миль водъ мѣста Мадрасъ, заваливъ ся зелѣзничій мѣстъ подъ поспѣшнымъ поѣздомъ. Льокомѣтивѣ и всѣ вагоны упали въ наслѣдокъ сего до глубокой и быстрой рѣки, а 50 люда утопило ся. — Особовый поѣздъ галицкой зелѣзницѣ Львовъ-Черновѣцъ — Яссы, що ѣхавъ зъ Гадикафальвы въ сторону Черновѣцѣвъ, вылетѣвъ изъ шинъ недалеко Черновѣцѣвъ на Вуковинѣ, 80 метрѣвъ передъ великимъ мостомъ на Серетѣ. Раненыхъ было 4 особѣвъ тяжко, 15 поважно, 2 легко. Оденъ хлопѣцъ втративъ мову збъ страху, одній жѣнцѣ вырвало кусень мяса зъ ноги. Симъ поѣздомъ, зложенимъ, зъ двохъ машинъ, двохъ почтовыхъ и 11. особовыхъ вагонѣвъ ѣхало 183 особѣвъ. Поѣздъ ѣхавъ зъ нечуваною скоростью. Передъ Черновѣцями вылетѣвъ изъ шинъ почтовый вѣзъ, потягнувъ за собою передъ машины, служ-

бовый вѣзъ и всѣ прочій вагоны зъ выимкою 3. послѣднихъ. На просторони 30. кроковъ зъ зелѣзничого шляху анъ слѣду. Шины и пороги повирываніи. Вѣзы лежать на 10 до 12 метрѣвъ водъ тору. Шкоду обчисляютъ на 250 тысячъ коронъ, не вчпсляючи сумъ, який зелѣзничая заплатитъ титуломъ водшкодованя покарѣченнымъ особамъ.

— П. Нв. Смайда зъ Mahanoy City. Ра пише намъ, що о. Обупкевичъ есть на парохіи въ Mahanoy City, Ра. въ виду чого простужемъ подану нами вѣсть въ числѣ 38, будтобы о. О. пошѣвъ до Duquesne, Ра.

— Страшную смертію згинувъ въ одномъ зъ пограничныхъ чешскихъ сѣлѣ рубачъ Иванъ Йозакъ. Вѣдн розлузовавъ въ лѣсѣ зъ помочію клина пень и хотѣвъ переконати ся, чи клинъ добре всаженный та вложивъ при томъ руку въ розколене дерево. Наразъ клинъ якось высунувъ ся а пень зловивъ Йозака за руку, мовъ зелѣзными клѣпками и тиснувъ такъ, що ажъ кости пукали. Вѣдний рубачъ страшно мучивъ ся, кричавъ и клякавъ о помѣчъ, але що то було въ глубокомъ лѣсѣ, то нѣхто нечувъ того. Водъ страшного болю брали ся его дурѣ и розпука; сягнувъ по сокру, що стояла побѣчъ пня, замахнувъ другою рукою и самъ собѣ водрубавъ руку. Ледви то зробивъ, якъ зомѣлъ та впасть на землю. Не було кому ратувати; кровь сылыла зъ нещасливого; его заставъ опѣсля вже неживого.

— Тайный фабрики табаки водкрыли цѣлый урядни въ Нью Йорку, и сконфіскували 100 тысячъ фунтовъ сѣи поживы для носѣ, вартости 25 тысячъ долларѣвъ. 7-охъ жидиковъ, властителейъ фабрикъ, узязнено.

— Рада мѣста Нью-Йорку загадуе ухвалити проектъ пося якого всѣ школьный дѣти зъ дальшихъ передмѣстъ были бы на коштъ мѣста привожены трамваами и водвожены домѣвъ. По улицѣхъ сего величезного мѣста гинуло бы тодѣ о много менше дѣтей.

— Агенція Гаваса доносѣтъ, що на пѣвнѣчи Сіаму, на границѣ Бирмы (Азія) збунтували ся мѣсцевей жетѣль противъ сіямского правительства и збурили часть мѣста Муангъ-Пре, де мешкають сіямскій офицеры. Резидующий въ Муангъ-Пре князь мусѣвъ утѣкати. Ворохобня разнесла ся звѣдѣ по цѣлой державѣ и проявляе ся по всѣхъ усюдахъ.

— Великій метеоръ найденъ въ заходнѣмъ Мексико. Коли вѣдъ тамъ упавъ, того не знати, але се певне, що якъ летѣвъ воздухомъ, то мусѣвъ представляти величавъ зѣявше, бо ва-

жить поверхъ 1000 сотняровъ а сѣсть звизъ 13 стѣбнѣ довгий. Своего часу упавъ вѣдъ зъ такою силою, що зарывъ ся въ землю майже на 6 метрѣвъ глубоко. Метеоръ сей буде мати велику вартость, а самый коштъ его транспорту ажъ до побережа обчисляютъ на 5000 долларѣвъ.

— Коло португальского короля дуже кучо мусѣтъ бути. Недавно попродавъ вѣдъ большу частину коронныхъ клѣнѣтовъ, який зачислялѣ ся до наибольшихъ и найкраснѣшихъ въ Европѣ. На ихъ мѣсце лежать теперь въ касѣ... имітаціи.

— Пожежа знищала въ сѣлахъ Петрикѣвъ и Баницѣ, земплѣнскои столицѣ на Угорщинѣ, колько-найцѣтъ сѣлянскихъ загородѣ. Жертвою огню упало такожъ чимало збѣжа, звезеного недавно зъ поля и колько штукъ худобы. Шкоду обчисляютъ на 30 тысячъ коронъ.

— Порожникомъ гриппшану отроѣло ся на плятаціи въ Техасѣ, 7 робѣтничѣвъ. Сивъ порошокъ были пѣсчаный стручки бавовны, чтобы охоронити ихъ водъ хробачѣвъ. Робѣтничѣ, котры зрывали стручки, не знали о томъ, наслѣдкомъ чого прійшло до пѣщастя.

— Сильный морозы навѣстили минувшого тыжня стейты: Айову, Висконзінъ, Миннесоту, обѣ Дакотѣ, Индіану, Небраску, Канзасъ и Колорейдо. Термометеръ показувавъ мѣсцями 26 степенѣвъ понисше зѣра. Богато ярины, кукурузѣвъ и мѣлюны бушлѣвъ овочѣвъ померзало. Никоды дуже великій. Зъ Манитобы, Ассинібои и Саскачеванъ доносѣтъ рѣвножъ о морозахъ. На озерѣ Сопіоріѣ падала свѣжница.

— Незвычайне зацѣкавлѣне збудило мѣжъ археологами водкрыте передѣсторичныхъ надводныхъ будѣтель коло мѣста Станвангеръ въ Норвегії. Консерваторъ Геллізенъ водкопавъ ихъ подъ 80 см. грубою верстовою землѣю. Они походятъ зъ камѣнноп епохи. Е се три ровнѣбный ряды палѣвъ, зъ котрыхъ каждый мае 4—5 цалѣвъ. На нихъ спочиваютъ тольки мало що стесаный сильный балки въ чотырохъ верствахъ. Довгота будѣль выносѣтъ 6 м., ширина 5 м. Коолько метрѣвъ водъ головнои будѣль стояли такожъ двѣ побѣчній, полученый помостами на паляхъ зъ головною. Ту найдено мѣжъ многими иншими предметами два камѣнны топорѣцѣ и водстре стрѣлы. Всѣ ты будѣль и предметы мають около 15 тысячъ лѣтъ.

Всѣ, що побрали до розпродажи Календарѣ „Союза“, нехай сейчасъ зроблять рахунокъ и пришлютъ до редакції „Свободы“.

Соціалізмъ

А БЕЛЫЙСКИЙ ХЛОПЪ.

Нерѣдко можна стрѣтити ся зъ думкою, що соціалізмъ вправдѣ добрый для фабричныхъ работниковъ, але хлопамъ вонъ нѣчого не може дати. Така думка, се передсмертнй судороги вороговъ соціалізму. Видячи, що работники по цѣломъ свѣтѣ стають до боротьбы о свои права подъ червонымъ стягомъ соціалізму, хотять тѣ morituri бодай села задержати для себе, т. е. для своей политики, для добування собѣ мандатівъ и т. п.

Та марне ихъ говорене. Неумолимый розвой капіталізму, що зъ кождымъ днемъ нищить меншій самостойный господарства, ремесла и т. п., концентруючи ихъ въ рукахъ немногихъ вѣдѣтелей-богачѣвъ и перемѣняючи бывшихъ „самостойныхъ“ вѣдѣтелей въ работниковъ, такъ и жене всякого подъ прапоръ соціалізму. Колисъ агітували по селамъ противъ соціалізму тымъ, що — мовлявъ — соціалісти хотять відобрати хлопамъ землю, але теперь хлопъ уже побачивъ, що той нужденный шматокъ його „власнои“ землѣ, за котру вонъ поносить больше публичныхъ тягарѣвъ, якъ вона сама варту, відбирають йому не соціалісти, а дѣдичи, або таки богатый „братъ-хлопъ“.

И коли мы заглянемо въ статистику, то побачимо, що всюды меншій господарства зникають, а большій ростуть ихъ коштомъ. Отъ возмѣмъ Бельгію, про котру хочемо симъ разомъ поговорити:

Въ 1880 р. было въ Бельгіи 910.396 господарствъ, котры до 1895 р. змалѣли до числа 829.685. Отже за 15 лѣтъ щезло 80.771 господарствъ. Справа стане намъ еще яснѣйша, коли побачимо, якои величины господарствъ щезло якъ наибольше. Отже щезло: 14.351 господарствъ на 50 арѣвъ; 35.985 господарствъ на 51 арѣвъ до 1 гектара; 25.875 господарствъ на 1—2 гектарѣвъ; 5.564 господарствъ на 2—3 гектарѣвъ; 1.600 господарствъ на 3—4 гектарѣвъ; 1.195 господарствъ на 4—5 гектарѣвъ. За те зросли господарства: на 5—10 гектарѣвъ о 675; на 10—20 гектарѣвъ о 2.168; на 20—30 гектарѣвъ о 414; на 30—40 гектарѣвъ 164; на 40—50 гектарѣвъ 187; надъ 50 гектарѣвъ о 181.

Значить ся, меншій господарства зникають, а ихъ коштомъ зростають большій. Попередній „властитель“ стають работниками на „своей не-своей“ землѣ и вже не боятъ ся соціалізму. Въ Бельгіи соціалізмъ между сѣльскими работниками розвиненый на стѣлько, що соціалістична партія може скликувати спеціальны конгрессы сѣльскихъ работниковъ.

Такой конгрессъ відбувъ ся 13. лянна с. р. въ мѣстѣ Монсь. Раджено на нѣмъ про соціалістичну агітацію на селѣ. Одинъ зъ бесѣдокѣвъ, хлопъ Гамбургзінъ, радивъ, чтобы не приступати до хлопа „въ рукавичкахъ“, не мантии його нѣякими сучасными „реформами“, котры для бѣдного хлопского населения значать только, якъ для умирающаго кѣлька хвиль житя дов-

ше, але чтобы водразу агітувати за соціалістичнымъ устроємъ и задержати хлопѣвъ до боротьбы за той устрѣй.

Противъ выводовъ Гамбургзина выступивъ провѣдникъ бельгійскихъ соціалістовъ, адвокатъ и по-солъ Вандервельде та иншій „образованый“ соціаліст, котры были за „реформами“. Остаточное ухваленне резолюцію, яку поставивъ Вандервельде, чтобы соціалісты въ своей агітаціи по селахъ звертали ся передовѣмъ до работниковъ, наймитѣвъ и т. п., а агітуючи помежи дробными вѣдѣтелями, чтобы передовѣмъ кладали вагу на сучасный реформы, однакъ не закрывали при томъ остаточной и цѣли соціалізму.

Зъ нарадѣ конгрессу видно, что „необразованый“ соціалісты „больше революціи“ въ водѣ „образованныхъ“, и коли першій, котрымъ уже досить сучасного устрою зъ його „реформами“, хотѣли бы прямо черезъ революцію выборы собѣ лѣпшу долю, то другой, котрымъ (адвокатамъ, лѣкарямъ, по-сламъ и т. д.) теперѣшній устрѣй остаточное не такъ дуже допѣкае, волятъ „реформы“, бо се очевидно лекша и не така небезпечна работа.

Затомъ теперь у деякихъ соціалістовъ проявляеть ся нахиль до легальности та до „мирной праці“ на поли „реформы“, нахиль, котрый доводитъ ихъ до того, что пр. русскій соціалый демократы почитаютъ собѣ въ „Волѣ“ за службу, что президентъ міністрѣвъ въ Австріи др. Керборъ похваливъ Вѣтика за його поступоване подчасъ Львовскихъ розрухѣвъ... Не вже-жъ и для соціаліста мае чаръ похвала міністра? На щасте такой нахиль до праці до легальности проявляеть ся не у всѣхъ соціалістовъ, а лише у деякихъ соціальныхъ демократѣвъ.

М. Л.

Познай Русине, куды товѣ дорога.

(Дальше).

V.

Мы, Русины не маемъ нынѣ своего войска — анѣ заковъ, чтобы войну выдати лядкимъ та московскимъ панамъ. Але у свѣтѣ мають теперь далеко лѣпше оружіе нѣжъ каноны и гвѣры. Тою зброєю е голосоване и выборы въ каждой конституційной державѣ. Нынѣ цѣсарь не выдае заковъ, не накладаетъ податковъ; усе се роблять послы, котрыхъ выбирае народъ. „Якъ собѣ постелить, такъ ся выпить и кѣже народъ — оттакъ и за выборами. Якъ послами стануть люде нашы, котры за робучимъ народомъ стоятъ и будутъ выѣти постояти, тогды хлопске право буде на верха. Во що послы урадятъ, то стае правомъ для всѣхъ людей.“

Хлопка або украинска партія давно зрозумѣла, что выборы то найголовнѣйша справа для Русинѣвъ у Австріи. По всѣхъ закуткахъ у краю, де лишь живутъ Русины, ставляли Украинцѣ такихъ кандидатѣвъ на посѣвъ, что стоять за простыми людьми. Притѣмъ агітовали завзято, скликуючи по всѣхъ большыхъ селахъ, мѣстахъ и мѣстечкахъ численны вѣча (митинги), де розтолковували людямъ, что русскій послы мають робити.

А чтобысьте лѣпше ту роботу порозумѣли, подамъ вамъ любій читателѣ „Свободы“ бодай коротко жада-ни Украинцѣвъ у Австріи.

Выбраный русскій послы мають ся старати:

1. Чтобы Галичина была подѣлена на руску и польску часть; чтобы Русины мали свой русскій соймъ, своего руского намѣстника, своей рускый урядъ и школы; — значить, нехай Польски газдуютъ у польской хатѣ, а до руской най не пхаютъ носа.

2. Мае бути выбрана новая комісія, котра бы розсѣдила кривды рускихъ громадъ при роздѣлюваню лѣсовъ и пасовищъ помѣжъ панамъ и хлопамъ. (Вы знаете, якъ страшно ошукали паны хлопѣвъ при той справѣ, — хто цѣкавый про се докладно знати, най прочитае книжку „Панщина“ Ив. Франка).

3. Зъ цѣсарской касы державной мае ся поплатити всѣмъ хлопскій догъ, котры водтакъ народъ буде сплачувати при податкахъ.

4. Мае бути лише оденъ податокъ доходный. Кто не мае лише 300 зр. доходу, не платитъ жадного податку, бо найменше 300 ар. потребуе чоловікъ, чтобы могъ жити. (Зъ того ясно, что лише дуже мало про-найбогатѣйшихъ хлопѣвъ платитъ бы податокъ; за тое больше мусѣли бы платити богатѣ-паны.)

5. Податокъ водѣ соли, цукру и иншихъ конечныхъ рѣчей мае бути знесеный.

6. Войска служба, чи для пана чи для Ивана мае бути лише 1 рокъ; притѣмъ мае ся знести шпанги и привязуване до стовпа (Appinden) и не мае ся куні-ровать напихъ дѣтей.

7. Держава мае выкупити всю землю водѣ панѣвъ и роздѣлити между хлопѣвъ.

8. Каждый чоловікъ, що мае 24 роковъ, мае мати право голосувати, и то не на делегата, але впросто на посла. (Нынѣ дуже е зле, что громады не голосуютъ водѣ разу на посла, але выбираютъ 2—3 людей изъ громады на делегатѣвъ, а тѣ за ковбасу, дриглѣ та келишокъ сивухи продають свой народъ. Якъ бы всѣ водѣ разу голосували у громадѣ на посла, тобы требо такой ковбасы, якъ водси до старого краю, чтобы по-годувати всѣхъ хрунѣвъ).

9. Мае ся знести усь куріи. И паны и хлопы и работники и купцѣ мають разомъ выбрать одного посла. (Нынѣ е такъ, что великихъ кѣлькохъ панѣвъ выбирае 1 посла, кѣлкадѣсятъ купцѣвъ зновъ 1 посла, кѣлкасотъ мѣщанъ 1 посла, а кѣлкадѣсятъ тысячъ хлопѣвъ и работниковъ зновъ лише одного. Значить ся, голосъ 1 пана вартуетъ больше неразъ нѣжъ кѣлка тысячъ хлопѣвъ.)

10. Хлопскій податки мають ся давати на хлопскій потребности — (на поправу ихъ грунтовъ, на подпіране промыслу, на просвѣтній цѣли и т. п.)

Ото суть коротко зобра-неній тѣ головны 10 заповѣдей украинской партии въ Галичинѣ — перечитайте у-важно, чи е въ нихъ что злого або грѣшного.

Коли народъ выслукавъ на передвыборчихъ вѣчахъ оттѣ домогана, запаливъ ся чий оденъ мужъ до сего про-граммы хлопскихъ посѣвъ. Але польскій паны мали старостѣвъ и панадорѣвъ за-собѣ, тожъ безлично ша-

хрували передъ выборами и при выборахъ. Выдирали картки голосованя, страшили, грозили, подкуплювали, а смѣлѣйшихъ та разумнѣйшихъ казали колоти и стрѣляти. Проліяло ся бо-гато руской крови въ 1895 и 1897 р. — такъ само въ 1900 и 1901.

Хлопѣвъ и работниковъ, агітаторѣвъ свѣтскихъ а на-вѣгъ священниковъ замыкали до арешту на часъ выборовъ, а самі подготавливали иншихъ людей, батя-ровъ зъ улицъ, чтобы голо-сували на картки, котры силою водѣ нашихъ людей водобрали. Нашъ русскій wyborецъ переходивъ цѣле пекло, закимъ могъ ся до-стать до стола wyborчонъ комісії. Тожъ не диво, что за-мѣсть кѣлкадѣсятъ, выбра-но ледви кѣлька рускихъ справедливыхъ посѣвъ. О-шуканствомъ и розбоемъ побороли вороги Русинѣвъ до якогось часу.

Але народъ не упавъ въ роспуку, лишеъ выбравъ друге оружіе противъ пано-въ, сильнѣйше нѣжъ вы-боры, выбравъ страйкъ.

То такъ акурать можо-сказать, якы до хлопской хаты влѣзъ волоцюга и не хотѣвъ ся вступити. Вѣд-ный мужикъ иде до суда, але не находятъ правды, бо судъ подпаленый. Тогды вертае вѣдъ до дому, сплю-нувъ въ жменю, тай прой-дѣвши между оми. „Русай менѣ зъ хаты!“ А бѣмъ ко-трый не боявъ ся судей-ского параграфу, якъ по-бачивъ хлопскій параграфъ, якъ му свѣтъ въ очехъ ста-ли водѣ твердого мужицко-го кулака, увидѣвъ что не жартъ тай давъ ногамъ зна-ти.

Оттакъ и русскій селянинъ — довго вѣривъ, что вѣдъ е подѣ охороною цѣсарско-го права. Ажъ тутъ при выборахъ и въ судахъ по-бачивъ, что его безъ нѣя-кой вины безправно морду-ють и караютъ.

Увидѣвъ что самъ цѣсаръ хлопѣвъ не сприяе, бо коли кѣлкасотъ хлопѣвъ ѣздило до Вѣдны на скаргу, то ихъ монарха водогнавъ зъ бур-гу якъ собакъ тай казавъ панѣвъ и надальше слуша-ти.

Нашъ Русинъ тяжкій то правда; рано якъ встане, якъ зачне чѣхати ся а по-зѣвати, а онуче перевива-ти, вѣхте закладати — то довгий часъ мине, заки збе-ре ся до работы, але за тѣ, якъ вже робить, то акурать-но, зъ цѣлой силы.

Такъ и тутъ! Довго тер-пѣвъ але терпѣцю не стало; обзрѣвъ ся, ворогѣвъ по-вно, а вѣдъ самъ самѣсен-кій. Бють его, а вѣдъ по-маленьку та до плота; та вже якъ выломитъ дубовый колыкъ, е что въ руку взя-ти, та якъ замахне въ пра-во въ лѣво, такъ вороги по-покотомъ и лежать.

Паньске насильство, цѣ-сарска неласка не пригно-била Русина, а лише учи-нила его завзятымъ что радше вже загине, а своего не попустятъ.

На чолѣ недоволеного селянства стае украин-ское политичне товариство „Народна Рада“ изъ руски-ми послами и найчѣльнѣй-шими людьми зъ интелі-генціи та хлопѣвъ. Ся На-родна Рада мае въ кождѣмъ селѣ своихъ довѣренныхъ людей, а въ кождѣмъ повѣ-тъ кѣлькохъ организаторѣвъ. Зъ головного т. зв. екзеку-тивного комітету пошовъ зазывъ до всѣхъ тыхъ агі-таторѣвъ, чтобы пригото-ви-

ли народъ до страйку. По-розѣмляли всюды книжоч-ки про страйкъ, что то вѣдъ е та якъ люди мають ся до него взяти. Организаторы скликали вѣча и довѣрчныя зборы и заохочували на-родъ, чтобы страйкувавъ.

И справдѣ уже зъ весною с. р. страйкъ розочавъ ся и обхопивъ мало не всѣ по-вѣты руской Галичины. Цѣль страйку была така, чтобы подплатити панамъ за выборы, чтобы не мали охоты вдруге шахровать, и чтобы узускати хотѣ якъ-такъ подвысѣне платнѣ за-тяжку хлѣборобску працю. Страйкъ удавъ ся знамени-то. Всюды люде выгнали подвысѣне платнѣ; — паны остоупѣли водѣ тои не-сподѣванки. Найважѣйша однакъ цѣль страйку была тота, чтобы паны мусѣли продати свою землю въ хлопскій руки. Уже нынѣ кѣлкадѣсятъ дѣдичѣвъ роз-парцельовали хлопы; и тутъ зновъ до помочи ста-ла украинска интеліген-ція и украинскій хлопскій банки, якъ „Союзъ креди-товъ“ у Львовѣ и иншій. При такой работѣ сего пар-тии вже недалекій часъ, ко-ли усь 10 домоганъ будутъ мусѣли сповнати ся, тымъ больше, что руске молоде-поколѣне цѣле есть патри-стичне, украинске а до хлопской збравы дуже го-ряче и охоче. При теперѣш-номъ страйку повно на-шихъ студентѣвъ сидѣло по арештахъ за агітацію. Але имъ не страшнй анѣ криминалы анѣ гвѣры та багнеты, бо они признали-ли свое жите не на панова-не але для добра Руси. Каждый зъ васъ памятае, якъ то тѣ академики-сту-денты задли зневажи рус-скихъ правъ — повадѣ 600 выступили зъ львовской найвысшей школы, хотъ то по наибольшой части сы-ны бѣдныхъ селянскихъ родичѣвъ.

Черезъ той ихъ посту-покъ цѣлый свѣтъ дѣзнавъ ся о руской кривдѣ — те-перь зновъ про страйкъ заговорили всѣ газеты по свѣтѣ. А е се дуже важно-рѣчею, чтобы цѣлый свѣтъ зачувъ нашъ крикъ о по-мощѣ. Бо мы были якъ по-дорожный, котрого середѣ лѣса напали розбойники. Нѣхто про насъ анѣ не знавъ анѣ не чувъ. Теперь же усь народы дивлятъ ся, что дѣе ся въ Галичинѣ и въ Росіи, то вже не будутъ могли вороги такъ збытку-вати ся надъ нами, бо за Русинами муситъ обстати межнародне право, котро-го всѣ слушаги мусѣть.

Н. Струтинскій.

(Дальше буде).

БРАЗИЛІЙСКИЙ РУСИНЫ СВАРЯТЪ СЯ.

Понисше подаемо урывки зъ дописи, яка була друко-вана въ польской часописи „Gazeta Polska w Brazylji“ зъ дня 9. Августа 1902 ро-ку.

„...У насъ не было и не-буде згоды такъ довго, до-ки нами будутъ радити тя-жкіе люде якъ Василіане. Имъ не ходитъ о просвѣту людей, але о велике число капличокъ и о наповнене своихъ кишенъ потомъ лю-ду. Назбирало ся у мене-досесть матеріалу, чтобымъ могъ узасаднитъ повзыне-твержене, наразѣ однакъ-приведу послѣдній подѣвъ, якы мали мѣсце на Кури-таской русской колоніи.

Вѣдъ приѣзду о. Кизимы варить ся и кипитъ мѣжъ-

нами. Въ минувшій недѣлю-мали мы митингъ и почали-ли водѣ сего дни мусимо-мѣжъ собою розрѣзняти двѣ-партіи, одну подѣ прово-домъ о. Кизимы, назвемо еи-партією клерикальной, и другую наклоняющую ся на-другу радикальную, бо такъ-вотъ насъ церковный лампо-лизы. О собѣ не говорю, бо-мене и кѣлькохъ другихъ уважаютъ Василіане за ра-дикаловъ вже за се, что чи-таемо американску „Сво-боду“, але, на какой однакъ-подставѣ осмѣлили ся на-зывать новоприбывшого Сте-фана Петрицкого атеистомъ, радикаломъ и т. п., коли той нѣколи не выставлявъ себе за такого анѣ публич-но, анѣ приватно, а въ Ку-ритибѣ не мавъ ще навѣтъ способности показати своей барвы. Чи Василіане нат-хненій Духомъ св., чи може-вважають каждого за ради-кала, хто хоче працювати на поли народной просвѣ-ты? Разумѣю принципіально-значѣне удержаня религіи, однакъ сама религія не-може заспокоити всѣхъ вымо-говъ 20. вѣку. Намъ слѣ-дуетъ ширити просвѣту въ-каждой закутинѣ, а сему-противлятъ ся Василіане-всею силою, про що най-лѣпше свѣдѣчать подѣвъ-слѣднихъ днѣвъ. Передо-вѣмъ познали мы доклад-но о. Кизиму, его абсолют-ного диктаторского пано-ваня не могутъ зносити свѣ-тлѣйшій Русины, отже те-перь скорыстали мы зъ при-ѣзду д-ра П. и показали-смылѣйше свою голову. О-бурило се о. К. и сейчасъ на самѣмъ вступѣ оглосивъ-доктора радикаломъ и т. п. Зъ перебѣгу справы, яку-оногда трактовано на ми-тингу, не находимо наймен-шой причины до повзышого-подозрѣня.

Минувшій Недѣлѣ по-Службѣ Божій выступили-нашій парохіянъ передъ о. К., чтобы хотѣвъ занятися-водновленемъ руской чи-тальни. Той выкручувавъ-ся саякъ и такъ, а вкѣнци-агидивъ ся на продовжене-бесѣды по вечерни. Обсѣя-ность бывшего суперіора-завважавъ др. П., отже рѣ-шивъ самъ повести справу, чтобы добрый намѣръ на нѣ-чимъ не скончалъ ся. О. К. мишкувавъ черезъ цѣлый-оглосивъ вѣтверто, что не-узнае потребности жадныхъ-другихъ товариствъ кромѣ-церковного братства, что всѣ-другіе суть шкѣдливы, бо-тамъ головно ширитъ ся де-морализація, что церковъ-водновдае всѣмъ потре-бамъ парафіанѣвъ и что-только вѣдъ мае право рѣ-шати о потребѣхъ своихъ-парафіанѣвъ, а все что-дѣеся противъ его волѣ-вважае за анархію и т. п.

Помимо сего записало-сейчасъ 27 членѣвъ, выбра-но выдѣлѣ и розширено-атрибуціи товариства вже-самимъ именемъ: „Читаль-ня и школа тов. Просвѣты-въ Куритибѣ — Парана — Бразилія“.

О отвореню школы не-буду наразѣ мовы, однакъ-змижно назвы хотѣли мы-замаркувати, что нашимъ-обовязкомъ е памятали о-своѣй власной школѣ, чтобы-въ нѣй образовали ся такъ-мѣсцевій якъ и замѣсцевій-дѣти. Въ той цѣли наложи-ли мы на себе водповідно-до цѣли дуже скромный по-датокъ, бо только оденъ-мілрейсъ на мѣсяцъ. Зъ ча-сомъ узбирала бы ся сумка, если зважимо, что добро-вольною офѣрували намъ два-

мешкани подѣ школу без-платно. — Помимо гарного-перебѣгу справы о. К. ци-нично кпивъ собѣ зѣ всѣхъ-нашихъ ухвалѣ, а въ кон-ци замкнувъ засѣдане по-вышесими словами. — Не-досесть сего. О. К. пони-жае себе до сего степеня, что-скинуетъ до себе пооди-нскихъ членѣвъ, водмовляе-ихъ водѣ новозаложенного-товариства просьбою и-грозбою, а наконецъ осмѣ-ливъ ся навѣтъ подбунто-вати трехъ людей, чтобы-зробили баламуту на засѣ-даню выдѣлу, яке водбуло-ся въ кѣлька днѣвъ познѣй-ше въ приватномъ мѣсці для-уконоституованя ся. — Удер-жувати народъ въ темнотѣ, збѣлѣщати монастырскій ма-етокъ и наповняти свои вла-сній кишенѣ е очевидно-девізою Отцѣвъ Василіа-новъ. Дальше анѣ кроку! Дмитро Иванковъ“

Дописи.

Зъ Ramey, Pa.

Читаячи дописи зъ рѣж-ныхъ сторѣвъ американско-Руси, взяла и мене охота-написати про нашъ мѣсе-цѣй справы. У насъ, Воу-дьяковѣ, теперь дуже кра-сний порядокъ. А всео зслу-га напѣлого любого о. Гри-горія Кульчицкого. Кѣлько-то священниковъ у насъ бу-ло, жаденъ и подобный не-бувъ до теперѣшного на-пѣлого душпаствыря. Заложи-ли намъ нашу руску шко-лу, а хотѣ лише кѣлька-тыжнѣвъ тота школа тре-вае, варто було подавити-ся, якъ то на экзаменѣ на-шій дѣти красно по руски-читали, свѣдали, писали! Тѣ дѣти, что перехрестити-ся не вмѣли, а теперь рос-казували біблію, катехизмъ-якъ у старѣмъ краю. Ве-лику вѣху мали усь ро-дичѣ, якъ тогъ чули та якъ-роздавали въ нагороду хо-рошій книжочки та образки. Радуюмо ся усь, что не за-гине руске имя при та-комъ священнику, не забу-дутъ тѣ наші дѣти анге-лики за нашу святу Русь.

Найжежъ вамъ отче Куль-чицкій, продолжитъ Господъ-житя на многі лѣта, що-бысьте сто лѣтъ могли ся-трудити для добра св. Цер-кви и руского народа.

Оденъ за всѣхъ парохіянъ
Михайло Барна.

Зъ Olyphant, Pa.

Въ Недѣлю 14 сентября-водбувъ ся митингъ въ Оли-фантѣ. Предсѣдателемъ бувъ-угорскій Русинъ Иванъ Ка-па. Говорило ся про рѣж-ную справы; противъ ма-дарскихъ перевертнѣвъ, про-повстане работничихъ-куній и страйковъ, про вы-ковуване дѣтенъ въ рускомъ-патріотичномъ дусѣ. Мгз. Струтинска декламувала-стихъ Шевченка „За Ура-лемъ“, подавши коротке-значение его творѣнь у пе-редмовѣ, а хоръ свѣлавъ-хорошій русскій пѣсни. — 28-го септембра зновъ вод-буде ся митингъ, на котромъ-буде ся говорити про на-шу руску асторію. — На-митингу було кѣлькохъ по-важанныхъ патріотѣвъ изъ-Scranton, Pa., а зъ нихъ од-енъ дуже красно говорилъ-про скрентонскій справы.

Сподѣємо ся, что 28 го зъ-цѣлой околици зберуть ся-люде, чтобы послухати де-що цѣкавого а пожиточно-го. Митингъ розпочне ся-около години 2-ои.

Оденъ за бесѣдниками.

Philadelphia, Pa.

гёршого, як перекинички.

Вонь знае всё обороты свои народности та продае всё чужим (за ковбасы) на гавьбу и встыдъ самъ собѣ; бо жаде, честно выхотанный чововѣк такого дечого бы ся недоуцетивъ. Видко, що то е только задрѣтъ непросвѣщенныхъ людей. Хотѣли бы кому докучати неприличною обмовою такому, що вже выспе 41 лѣтъ лежать у гробѣ, нашому патриоту и пайльшному брату. Якбы Т. Шевченко живъ днесъ и бувъ ту у Америцѣ та часами можебы до его готели зайшовъ якъ до своего Русина, давъ бы ему что вторгнати, то бы нѣхто ничъ не говорилъ. Во за бароу есть велика способность студювати людскй характеры. Видко, що то есть священника чинъ, то дуже красно! Май хлопе голову на карку, не дай свой характер студювати такимъ людямъ. Якъ то була описъ о словяньскомъ народѣ зъ типичными образками въ одномъ. По Юрскимъ мѣсячнику. Пише тамъ: есть у Росии досыть великй народъ, называея „Little Russian“ та дуже, дуже красивый, найкраснѣйшй зъ всѣхъ славянскихъ народѣвъ и дуже добрый та vigorous (то значитъ, живый), що дасть свой характер студювати будъ якимъ болвавамъ. Зъ той причинъ дають ся опущувати и суть дуже гнетей въ всѣхъ взглядахъ вѣдъ низшихъ ему народѣвъ. Видко, що той писатель мавъ шире розумне та правдиве сердце. И чп не есть то задачею щобъ мы нашй сердца змѣняли. Мы мусимо о то старати ся, щобъ мы такожъ характеры пробывали и переконались, чп той чововѣкъ не хоче насъ обманити и то есть найважнѣйше въ политикѣ. Подумаймо яка користи бы пришла Русинамъ изъ такой обмовы нашего великого, Гениа.

Одна ганьба и встыдъ! Бо днесъ то все есть бпззесъ. Отъ взявши „Свѣтъ“ або „Правду“, що тамъ поучаючого знайдете? Перша тебе татне до Синода за хлопскй грошъ, друга за вино, червоный поперъ, та ковбасы до Мадярѣвъ. Прочъ зо смѣтемъ! Мы повинны бойкотувати тыхъ опущацѣвъ, котры за Юдинй грошъ Русъ розпинають и не дають намъ зъединити ся!

Ф. Кокавѣ.

3ъ Syracuse, N. Y.

Въ Syracuse, N. Y. и на околици де найдалше треблатити на стрѣтку 20 цт. жне поважне число Русинѣвъ бо понадъ 300 душъ. Маеъ ту такожъ два братства; старше св. Йована Крестителя надежаче до „Соединенія“ и друге св. АА. Петра и Павла надежаче до „Союза“. Братство св. Йована Крест. еще въ 1900 роцѣ зачало коллектувати грошѣ на церковь и сколектували близько 600 долларѣвъ и дали грошѣ до банку а водѣкъ все устало тихо. бо о. Ев. Волкай казали только тому братству о то старати ся, що належить до „Соединенія“. Але понеже пѣхъ силы були за слабйи до нѣчого не забирали ся то людямъ бракло терпеливости и зажадали на митингу 12. Юнѣя с. р., щобы имъ або грошѣ звернути або о церковь ся старати. И ухвалено, щобы о церковь ся старати. Выбрали комитетъ зъ 6 людей, щобы поглядыва лота и тѣмъ жнашъ лотъ въ десять красной

мѣсцевости на розѣ Osburn Ave и Tompkinson Str. Стрѣтка еде передъ самъ лотъ а якъ церковь буде стояти, то вѣдъ N. Y. Central дѣна за 20 минутъ W. Fayette стрѣтѣмъ зайде ажъ на самы скоды. Лотъ вже купленый за 1,500 дол. и вже маемо заплачено 1000 дол. Натыхъ 1000 дол. денекотрѣ подавали по 10, 15, 20 и 25 дол. Братство св. Йована Крестителя дало 100 дол. а и друге братство св. Петра и Павла належаче до Союза та кожъ дещо офбруе, бо теперь всѣ разомъ працюемо.

За коштѣ:

Максимъ Тисякѣ, председателъ.

А. Варинъ, секретаръ.

3ъ Mt. Carmel Pa.

Одного разу притрафилосъ менѣ достати до рукъ тую шмату неправду. Не дуже переглядаючи, знайшовъ я дописъ зъ Мт. Кармеля. По перечитаню тои дописи не дуже зачудовало мене тое, що тамъ неправда есть пи-сана, бо неправда не правды, а тое мене зачудовало, що такихъ трехъ хрупѣвъ ся знайшло въ Мт. Кармелѣ, котры наше братство св. Володимира ганять и хотять нищити. еще вѣдъ закладая того братства все имъ тос братство спидтъ въ голову, бо наше братство есть наймоладше, а всякй обовязки, чп то парафиальны, чп якй небудъ, якъ наприкладъ на студентѣвъ до старого краю, то наше братство въ Мт. Кармелѣ, перше офбрувало, а друге братство было на насъ але за те, що мы ся напередъ зо всѣмъ вырваеъмо и зъ того завязтку ажъ насъ описали въ „неправдѣ“ и нашего о. Макара. Притрафилосъ еще на початку страйку, поки людямъ ставало дѣнѣтъ, то собѣ еще бромблывали, бо собѣ раховали, що страйкъ ся скоро скончить. По найбольшой части берутъ кеками пива по такихъ печакъ подальныхъ вѣдъ мѣста и пють а потѣмъ до бойки зъ ножами и гинуть зъ рукъ оденъ другого. Такъ то и нашъ братъ небѣщикъ Василь Подгурскй зѣставъ въ такой спѣлѣцѣ порѣзанный ножемъ и померъ вѣдъ тыхъ ранъ. Наше братство на остатѣмъ митингу, якъ ся страйкъ зачавъ, урадило, щобы каждый членъ справывавъ ся якъ найлѣпше п что мѣсячникомъ не буде ся платило, то и заомогли нѣякои не буде черезъ страйкъ. Отже наше братство не вышло въ парадъ на похоронѣ небѣщика, бо була зараза вѣспы, а по друге дали знати братству ажъ другого дня, якъ лежавъ трупѣмъ. Братство ся только заняло, щоза трупѣмъ погребникови заплатило. И той хрупъ въ „неправдѣ“ описуе, що чужй людъ заняли ся тымъ погребѣмъ а не братство и цдо о. Макаръ выѣхавъ собѣ спокойною баламутити людей, а мы за его порадѣю не похоронили небѣщика. Чи то не ложъ? Бо о. Макаръ бувъ въ той часъ на конвенци въ Jersey City а не въ Olyphant; о. Макаръ намъ порады не дававъ нѣякои и не кричавъ въ церквѣ, що за збучемъ не требити на похоронѣ, только ганивъ такой непорядкй якй притрафилосъ ся въ той часъ и хотѣмъ на кого прийшло, то такъ дѣла не похвалитъ только поганять и только той може называти ся анархистою, котрый тое дѣла похваляе, якъ тотѣ три хрупѣ дописувателѣ „неправды“ а не о. Макаръ. Я тыхъ хрупѣ амена не подаю, бо

они бы ся тымъ еще славили а они того не вартъ.

Въ имени Братства св. Володимира.

Подаячи сю дописъ, заважаемо зъ прикостею, якъ то нашй людъ анѣ рушѣ не можуть жити въ згодѣ. Подайможь собѣ вже разъ руки до згоды, щобы черезъ дурницѣ не розбивати народной руской силы!

Увага коректора „Свободы“.

3ъ Jersey, Pa.

Заходоъмъ колькохъ чесныхъ людей вѣдбувъ ся тутъ великй рускй митингъ. Предсѣдателемъ митингу бувъ Петро Гѣжа. Противъ митингу зъ цѣлой силы выстунавъ „малярскй священникъ руского набоженства“ о. Леандѣль изъ Scranton, Pa. На проповѣди говоривъ, щобы людъ не важили ся ити на „радикалыне“ вѣче. И не встыдъ вамъ, малярскй перекиничку, такъ говорити?

Народу зѣбрало ся повно въ галв Мт. Масляра; було поверхъ 400 людъ. И хтожь скаже, що учувъ може хотъ одно слово противъ вѣрѣ? Говорило ся про еднѣсть уеѣхъ Русинѣвъ, про те, щобы подпирати своихъ,

Сонъ.

И видѣвъ я у снѣ чудову палату. Будынокъ увесѣ зъ самого золота та сѣрѣбла. Крозъ дѣлантовй вѣкна видно было такъ роскошь и богатство що ажъ за сердце хапаетъ, — усю выгоду, усеѣ достатки, якй лишъ у мрѣяхъ приходять. На самѣмъ верху палаты — зъ найдорожшихъ камѣньѣвъ зложена — стояла напись:

„Руска Доля.“

И бачивъ я дальше у снѣ, подѣ тымъ чуднымъ будинкомъ якусь нужденну постать жебрачка. Крозъ подерты ляхманы прозирало зѣбдоване, скатоване тѣло. Колимъ ближе подѣйшовъ, увидѣвъ марне, зѣвляе лице, очи були перевязаны брудною шматою. Цѣла постать еѣ дрожала вѣдъ холоду та якось душевной муки.

„Хто ты е“ обѣзавъ ся я, до неи подѣходячи.

„Я Русъ!“ глухимъ голоеомъ вѣдповѣла жебрачка.

„Чомъ жежь ты, Мамо, така зѣбджена, чомъ одѣжь твоя подерта?“

Зѣтхнуло явище важко переважко та й оттакъ сказало: „Черезъ негодую сыновѣ, дѣтей моихъ, загубиламъ ключъ вѣдъ сѣи палаты. На томъ чудномъ ключи написано „Еднѣсть“. Самъ Богъ вручивъ менѣ его та наказавъ пильнувати, бо лишъ тымъ ключемъ „Еднѣство“, можна „Руску Долю“ вѣдчинити. И отъ стою я колькасотъ лѣтъ подѣ моею палатою — годѣ отворити. Сыны помѣли на службу Ляхови та Москалеви. Зъ жалю, зъ туги, зъ тяжкого плачу очи зайшли тѣмоу та мушу ихъ завязовати, щобы болѣ успокоити.“

Середъ тои бесѣды очи мои упали на предметъ, що лежавъ таки подѣ самими ногами „Русъ“. Придивляюсь п бачу на повѣ жаргавый ключъ, а на пѣмъ золота, лискуча напись „Еднѣсть“.

„Мамо!“ крикнувъ я „зѣдими заслоны изъ своихъ очей, тажь ключъ вѣдъ палаты передъ тобою!“ та тутъ и збудишь ся.

Не выхѣдити ми той сонъ изъ головы. Колижь то коли, ты бѣдна, замучена Русе, вѣдкинешъ заслоны изъ своихъ очей? коли просвѣтитишь ся та найдешъ еднѣсть, а зъ еднѣствею свою долю и волю давнюю и силу?!

Н. Струтинскй.

За рѣднѣй край.

(Дальше).

VI.

Вставайте, кайдалы порѣте

И прахѣю злою кровію волю огрѣтите.

По всѣй Руси-Украинѣ залунавъ голоснымъ вѣдомовомъ покликъ Хмельницкого. Скрѣзь по рускихъ земляхъ появилася безлѣчъ кобзарѣвъ бандуристѣвъ, котры у своихъ пѣсняхъ завывали народѣ до бою зъ ляхскими панями. Се були посланы Богданомъ козаки, котры поприбирали ся у стареу одѣжь, щобы тымъ лекше организувати народне повстане. Народъ уважно слухавъ старинныхъ думъ про руску колишню славу, плакавъ, коли кобзаръ у жалѣсной пѣсени представлялъ народный криды та дрожавъ вѣдъ великого запалу, коли уконецъ мнѣмъ бандуристъ у горячихъ словахъ засѣивавъ пѣсню бунту, пѣсню волѣ. Бувало по переходѣ такого бандуриста тогожь вечера збирають ся по горячѣйшй та вѣдвжнѣйшй въ якомъ означѣномъ мѣстѣ на тайну порадѣ; звычайно де въ якомъ вѣдвжнѣйшй пѣснѣцѣ або въ лѣску, щобы сховати ся передъ очима паньскихъ шпигунѣвъ. Тутъ чекае вже на нихъ бандуристъ чп кобзаръ, але въ цѣлѣкомъ нѣшѣй одѣжѣ. Скинувъ изъ себе жебрацкй лахъ — за мѣстѣ бандуры остра шабля при поясѣ, самъ у повѣ

рускихъ людей, щобы по-нехати дурну сварню та приходити до згоды.

Каждый розумный чововѣкъ повиненъ се спѣзнати, що такй перевертѣй, якъ о. Л. не хочутъ Русинамъ добра. Тажь ихъ малярске правительство на се до А-мерики послало, щобы они не дали Русинамъ урости въ силу. Тажь той „превелебный“ казавъ на похорѣнь одного священника, що якбы мавъ грошѣ, тобы вы-дававъ такъ газету и книжки, щобы усеѣ Русины зѣ-стали Мадярами. Диви ся рускй народѣ, кого году-ешь свойовъ кервавицѣвъ! Вѣковѣ лютыхъ, котры то-бѣ кажутъ, щобысь дальше ходивъ въ армѣ малярско-жидѣвскимъ. Але недочека-не! Мы Русины не будемо нѣколи Мадярами, а та-кихъ вѣковѣ пастырѣвъ просимо красно: коли вамъ такъ любе малярско-жи-дѣвске ярмо, вертайте до вашихъ баратѣновѣ, бо и такъ уже загнѣбають зъ кож-дымъ днемъ. На вѣольной, земля Вашингтона не вѣдъ-но! — чуете засѣ вамъ! бу-довати малярску вѣтчину!

Гнатъ Лигуль.

номъ козацкѣмъ строемъ. Вѣтъ то сейчасъ и порядоъкъ заводитъ у прибушѣй ватазѣ. Въ одѣй хвили зѣд-кисъ возьме ся кузня; хлѣборобы напростовують ко-сы, господарске желѣзе перековують на списы, тамъ знова направляютъ на повѣ поржавѣль рупницѣ-га-ковницѣ, острятъ ножѣ та сокиры. За годину вже всѣ узброены. Ты зъ косами, ты списы держать въ рукахъ, а хто лише ножъ або сокиру, або таки дубовый колъ, понабиванный цѣхами. Лишь декотры уоружены тяж-кими стрѣльбами; се потомки давнихъ гайдамакоѣвъ, котры подѣ Наливайкомъ чп Лободою зъ Ляхами бо-ролися. Довго лежали ты тяжкй самопалы, закомпаны въ якомъ недоступномъ мѣстѣ, ажъ дочекались, що внуки давнихъ ихъ панѣвъ, зновъ ихъ на свѣтъ вы-дѣстали для такой самой работы, для добутя святой волѣ.

Колижь вже вся ватага стояла готова, козацкй бандуристъ бравъ надѣ нею проводѣ и сейчасъ заправлявъ новикѣвъ до военного дѣла тымъ, що робивъ обраху-нокъ изъ найближшихъ жидѣмъ арендарѣмъ та дѣди-чѣмъ. Рѣвночасно подпалкивали коршму и двѣрѣ. На-рѣдъ мстивъ ся страшно на своихъ катахъ, гнобите-ляхъ. Не подарувавъ нѣкому. Не попускавъ анѣ дѣ-тямъ анѣ жѣнкамъ паньскимъ та жидѣвскимъ. Усеѣхъ мордувавъ безопадно и люто. Для большой наруги вѣшали разомъ пана, жидѣ и собаку на одѣй шибѣ-ниці, на котрой оттакъ стояло написано:

„Панъ, жѣтъ и собака

Се игра едвала“

Страшны часы настали тогды для панѣвъ и жидѣ-въ. Нѣчь въ нѣчь горѣли паньскй дворы, нѣчь въ нѣчь чути было стоѣнѣ мордованныхъ. Хлопы покидали пла-гу, сѣдлали конѣ та взялись за списы и шаблѣ, щобы зничити до тла ворога, що колькасотъ лѣтъ пивъ его кровь, живъ зъ его поту и працѣ.

Паны побачивши конецъ своему панованю, кидали дворы та вѣтали поперебрѣраны у Польшу, щасливй коли босй тай голй хотъ жите уратують. Але я се рѣдко кому удало ся, бо полумя бунту захопило цѣ-лый рускй край. Усюды по селахъ стояли варты, кот-ры слѣдили за каждымъ переѣждающимъ чужимъ чововѣкомъ, по стѣпахъ та поляхъ увивали са конны вѣдѣльы, котры перехоплювали паньскихъ утѣкачѣвъ.

Сповнилось тогды велике слово народной думы — Украина була безъ жидѣ и безъ Ляхѣ.

Лише оденъ панъ, магнатъ, не побоявъ ся на-родного пожара, оставъ на Украинѣ та пробувавъ гаси-ти повстане. Симвѣчакомъ бувъ Ярема Вишне-векй, сполученный панъ руского роду. Маламъ вѣд-давъ го отецъ до сѣутовѣвъ у школу, а сй зробили зъ руского хлопця перевертѣя, зрадника. Вѣтъ вѣдрѣкъ ся своей руской вѣры та руского имени, перейшовъ на латиньске и ставъ гѣрше вѣдъ всѣхъ Ляхѣвъ гно-бити свой власный народѣ.

Бувъ вѣтъ великй богатырь — сѣлъ и мѣстечокъ мавъ колька тысячъ, такъ що его мастокъ тягнувъ ся на колькадесять миль у здовжъ а кольканайцѣтъ въ ширину. Головою резиденцею его на Украинѣ бу-ло мѣстечко Лубинъ. Тутъ бувъ пышный замокъ, укрѣ, пленны валами и мурѣмъ; тутъ тримавъ вѣтъ около 10.000 найдобѣрѣйшого войска.

Коли бунтъ розпочавъ ся и коли другй паны маг-наты повтѣкали, вѣтъ не то що лишивъ ся, але ще зачавъ страшно люто обходити ся зъ простыми людъ-ми. За найменше подѣзрѣне вѣшавъ людей або вса-джувавъ на палѣ. Страшна то була смерть. Роздѣтали чововѣка до голого, а вѣдѣтъ до ногъ причѣпали па-ру волѣвъ та й такъ натягали живцемъ чововѣка на остро затесану палѣ. Неразъ на такомъ палѣ то чо-ловѣкъ и дѣѣ добы мучивъ ся, заки сконавъ. — Для негожь для Яремы було се наибольшою вѣтѣхою от-такъ мучити народѣ. Въ Лубнахъ, у него было 2 ули-цѣ, зъ котрыхъ одна зваеъся Шибенична, бо було на нѣй вѣдовжъ повно шибеницѣ, а друга зновъ вваеъся Пальѣва, бо на нѣй одного разу майже цѣлу сотку людей казавъ на палѣ повбивати.

Вѣдѣтъ сѣдѣвъ на коня изъ своими прислужни-ками и залюкомъ придивлявъ ся на муку своихъ жертвъ.

Такимъ лютымъ способомъ гадавъ вѣтъ, що зда-вить народне повстане, уратуе свое майно та заслу-жить ся Ляхамъ.

Кромѣ того розсылавъ вѣтъ вѣдѣльы своего войска, щобы огнемъ и мечемъ нищили збунтованй села. Вѣдовжъ Днѣпра положивъ вѣтъ оденъ регѣментъ дра-гонѣвъ, ихъ своихъ надѣворныхъ козакоѣвъ, щобы нѣ-какъ епускали за рѣку на лѣвыи берѣгѣ, де сто-ялъ Хмельницкй изъ Запороскими козаками. Було се дуже важне, щобы не дати зѣбрати ся усеу рускому народѣу у одну велику силу подѣ Хмельницкимъ, божь самй хлопы анѣ воювати не вѣѣли, анѣ доста-точной збруѣ не мали, щобы боротись зъ польскимъ войскомъ.

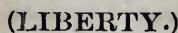
N 100

Гадавъ Вишневецкй, що якъ вѣтъ стрѣмае народѣ по сѣмъ боцѣ Днѣпра, то за той часъ надѣйде войско изъ Польшѣ, здусить хлопѣвъ, а вѣдѣтъ легко упораетъ зъ Хмельницкимъ, котрый лише частину народа буде мавъ при собѣ.

Полковникомъ тыхъ козакоѣвъ Вишневецкого, що мали спявити народѣ надѣ Днѣпромъ и не пускати до Хмельницкого, бувъ Василь Ничай. Боячи ся козацко-го суду за убѣство Палѣвѣого сына, давъ ся на подѣ-мову Гѣмбайлѣ и вступивъ у службу страшного Яремы. Князь знавъ добре сказѣну вѣдѣвагу Ничая, знавъ и про-те, що буде мавъ вѣрного слугу тымъ больше, що поробивъ ему чималй обѣтницѣ, коли буде при нѣмъ стоявъ.

(Дальше буде.)

Н. Струтинскй.

.....

У него доста́нете сма́чно
пиво, скае́ви ї́дла и чесну́
услугу. — Мо́жно та́ко

лучше купить шифровку.